

30.04.2020r.

CZWARTEK: PŁYNIE WISŁA, PŁYNIE...

1. Wysłuchaj „Legendy o Wiśle” Hanny Zdzitowieckiej (przeczytanej przez Rodzica).

„Wysoko nad szczytami gór wznosił się stary dwór króla Beskida, władcy całego pasma górskiego, i jego żony, Borany, władczyni okolicznych borów. Przez wiele lat oboje rządzili mądrze i sprawiedliwie, toteż wszyscy z żalem przyjęli wiadomość o śmierci starego króla. Borana wezwała wtedy troje swych dzieci, by zgodnie z wolą króla podzielili się władzą. – Ty, Lanie, jako syn najstarszy, opiekować się będziesz polami i łąkami. Wy zaś obie, Czarnocha i Białka, rozprowadzicie wodę z górskich strumieni po polach i łąkach Lana, by wszystko, co żyje, miało jej pod dostatkiem. Żywa, zawsze pogodna i wesoła Białka uśmiechnęła się do siostry i skacząc, i tańcząc, zbiegła po skałach ku widniejącym we mgle dolinom. Poważna i zasepiona Czarnocha skierowała się na drugą stronę góry królowej Borany i ostrożnie zaczęła schodzić po zboczu. Wkrótce obie siostry spotkały się u podnóża. – Płyniemy dalej razem! – zawołała ucieszona Białka. – Nigdy się już nie rozstaniemy – zapewniła Czarnocha. Nagle przegrodziła im drogę skała, pod którą czekał rycerz Czantor w kamiennej zbroi. – Zatrzymajcie się, piękne córki Beskida i Borany. Dokąd tak spieszycie? Po co chcecie iść do nieznannej, odludnej i dzikiej krainy? Zostańcie tu. Siostronom podobała się ziemia Czantora. Zostały więc i z wdzięczności za gościnę zrosiły strumieniami zbocza doliny, aż zakwitły tysiącami różnobarwnych kwiatów, jakich nikt tu jeszcze nie widział. Ale Ziemia rozkazała Czantorowi przepuścić córki Beskida przez skały, by poniosły wody dalej ku północy. – Nie mogę pozwolić, byście obie popłynęły w obce strony. Wyślijcie przodem jedną falę na zwiady – poradził. – Niech się rozejrzy, a gdy wróci, opowie, co widziała... Czantor rozsunał skały i pierwsza fala wyszła przez nie onieśmielona, niepewna, co ją czeka. – Idź, falo, któraś wyszła – zęgały ją siostry. – Idź przed siebie i wracaj co prędzej z wieściami o tamtych borach i lasach, o tamtych łąkach i polach... „Wyszła” – bo tak nazwały tę falę powstałą z połączonych wód – wypłynęła przez skalną szczelinę. Biegła żywo po kamieniach, pluszcząc i szemrząc beztrudnie. Mijała ciemne bory i jasne zagajniki, zielone pola i ukwiecone łąki... Wtem, gdy mijała skałę wawelską, wyskoczył ku niej zaczajony tam potwór – okropny, smok ziejący ogniem. Przestraszona, bryzgnęła mu w oczy pianą wodną. Zasyczało, zadymiło i oślepiiony smok skrył się na chwilę w pieczarze. Gdy wyrzwał, Wyszła była już daleko. Płynęła teraz przez urodzajne ziemie ku północy, kręcąc się i wijąc to w prawo, to w lewo, byle jak najwięcej świata zobaczyć, jak najwięcej pól zrosić swą wodą. Przyłączyły się do niej mniejsze strumienie i rzeczki, które nie miały odwagi same zapuszczać się w obce, nieznanne strony. Płynęła coraz wolniej, coraz szerzej rozlewała swe wody, zmęczone długą drogą. „Czas już chyba zawrócić” – myślała nieraz, ale ciekawość pchała ją naprzód. Aż nagle zniknęły jej sprzed oczu lasy i pola. Poczwała dziwny

słony smak, nieznaną zapach dolatywał z północy. Nad sobą miała szare niebo, przed sobą szarą, nieogarnioną wzrokiem, łączącą się z niebem wodę, spienioną białymi grzywami. To było morze. – Jakie to groźne, potężne i piękne – szepnęła. Ale jej cichy głos zagłuszył gwałtowny szum, jakaś siła pociągnęła ją ku sobie i Wyszła, pierwsza fala wysłana z dalekich gór Beskidu, połączyła się z falami morskimi. Czarnocha i Białka na próżno czekały jej powrotu. Na próżno wysłały za nią jedną falę po drugiej. Wszystkie biegły jej śladem i wszystkie po długiej drodze gubiły się w słonych wodach Bałtyku. Z tych to fal płynących nieustannie powstała wielka rzeka, już nie „Wyszła”, a Wisła, od której obie siostry przezwano Czarną i Białą Wiselką.

Informacje dla Rodzica: Wisła bierze początek w górach, lecz nie są one tak skaliste i strome jak np. Tatry, lecz porastają je lasy. Z Baraniej Góry – jednej z gór, wypływają dwa strumienie – Biała i Czarna Wiselka. Biała Wiselka wytryska ze skały, a że jest tam stromo, płynie szybko. Natomiast Czarna Wiselka płynie dużo wolniej po czarnej ziemi, stąd jej nazwa. Gdy Biała Wiselka łączy się z Czarną, tworzą Wisłę. Początkowo jest ona płytka i niezbyt szeroka, dopiero, gdy płynie przez Polskę, dopływają do niej różne strumienie i rzeki, a dzięki temu poszerza się i pogłębia. Przepływa przez środek Polski i kieruje się aż do Morza Bałtyckiego”.

2. Zabawa ruchowa - „Biała i Czarna Wiselka”.

Reagowanie na zmiany w muzyce. Dziecko otrzymuje niebieskie wstążki lub paski krepiny. Rodzic włącza muzykę w trzech tempach. Gdy muzyka jest wolna, dziecko woła „Czarna Wiselka” i powoli porusza wstążkami. Przy szybkiej muzyce woła „Biała Wiselka” i żwawo porusza wstążkami. Gdy pojawi się muzyka marszowa - maszeruje, wysoko podnosząc kolana, a ręce trzyma przy ramionach, jakby miał na nich plecak, jak turyści maszerujący po górach.

3. Doświadczenie - „Nurt”.

Rodzic pyta, jak to się stało, że Biała Wiselka płynęła szybko, a Czarna – wolno. Skąd ta różnica? Dziecko formułuje hipotezy. Rodzic wyjaśnia, że za chwilę wykona doświadczenie, które pokaże, jak może zachowywać się woda wypływająca ze skały.

Najpierw Rodzic wlewa wodę do papierowego kubka i robi w nim niewielką dziurkę. Wyjaśnia, że kubek to zbiornik z wodą - podobny znajduje się pod ziemią, np. pod Baranią Górą.

Dziecko otrzymuje: dwa papierowe kubki, tacę / miskę, grubą igłę, wodę.

W pierwszym kubku dziecko robi za pomocą igły kilka dziurek w rzędzie pionowym, a w drugim – w poziomym. Kubki stawia w misce lub na tacy i nalewa do nich wody. Obserwuje wypływającą wodę i formułuje wnioski. Opisuje, co widzi.

Kubek 1 (dziurki w pionie) – woda płynie szybko, na różne odległości.

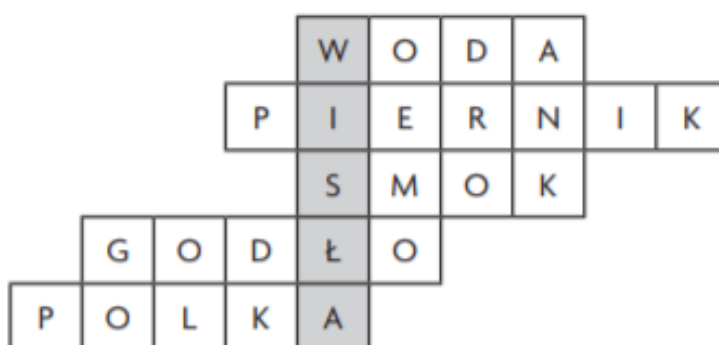
Kubek 2 (dziurki w poziomie) – woda płynie równomiernie, spokojnie.

4. Zabawa - „statkiem po Wiśle”.

Dziecko układa na dywanie długą linię ze sznurka lub z kawałków kartek. Zdejmuje buty i podróżuje po Wiśle – stopa za stopą. Stara się zachować równowagę.

5. „Diagram” – wprowadzenie do tematu zajęć, doskonalenie analizy słuchowej wyrazów.

Rodzic rysuje na kartce diagram z odpowiednią liczbą kratek. Odczytuje podpowiedzi, a dziecko odgaduje hasła i wspólnie je głoskują. Dziecko z pomocą Rodzica zapisuje wyrazy w kratkach.

1. Leci z kranu.
2. Symbol Torunia.
3. Mieszkał w jamie pod Wawelem.
4. Jeden z symboli narodowych. Orzeł w koronie.
5. Kobieta, która mieszka w Polsce, to...

Hasło: Wisła

6. Zabawa ruchowa – improwizacja ruchowa do muzyki „Płynie Wisła, płynie”.

Dziecko otrzymuje białe i czerwone wstążki z bibuły. Rodzic tłumaczy dziecku zadanie: zaraz usłyszysz muzykę, chwyc wstążkę w dłoń i wykonuj ruchy, tańcz tak jak czujesz. Słuchaj muzyki. Gdy jest szybka, tańcz szybko, gdy jest wolniejsza, tańcz wolniej. Rodzic prowadzi pokaz improwizacji ruchowej przez cały utwór, by dziecko, jeśli nie ma pomysłu mogło naśladować.

7. Ćwiczenie uruchamiające duże grupy mięśniowe - „łódź rybacka”.

Rodzic z dzieckiem siedzą w siadzie skrzyżnym plecami do siebie. Chwytają się za ręce uniesione w bok. Kołysząc się na boki, wykonują boczne skłony tułowia. Po chwili odwracają się do siebie przodem, w siadzie prostym w niewielkim rozkroku, stopy mają oparte o stopy. Chwytają się za dłonie i wykonują na przemian skłony tułowia w przód i w tył, naśladując wyciąganie sieci.

8. Praca plastyczna - „statki” (*film znajdziecie Państwo na profilu facebookowym „Małe Przedszkole i Żłobek”*).

Potrzebne materiały:

- korki z wina,
- wykałaczki,
- papier kolorowy,
- plastelina,
- nożyczki.

Wbijamy dwie wykałaczki w korek. Z kolorowego papieru wycinamy trójkątny żagiel. Nabijamy go na wykałaczkę od dołu i od góry. Obciążamy statek przyklejając do wykałaczki wbitej od spodu kulkę plasteliny.

9. Karta pracy: „Fale”. (Załącznik 1)

Rysuj po śladach fal. Nazwij to, co ukryło się wśród fal.

(Jeśli nie masz możliwości wydrukowania tych kart, możesz zrobić to na komputerze).

10. Karta pracy: „Statek”. (Załącznik 2)

Pokoloruj pola na rysunku na wskazane kolory.

Rysuj po śladach rysunku.

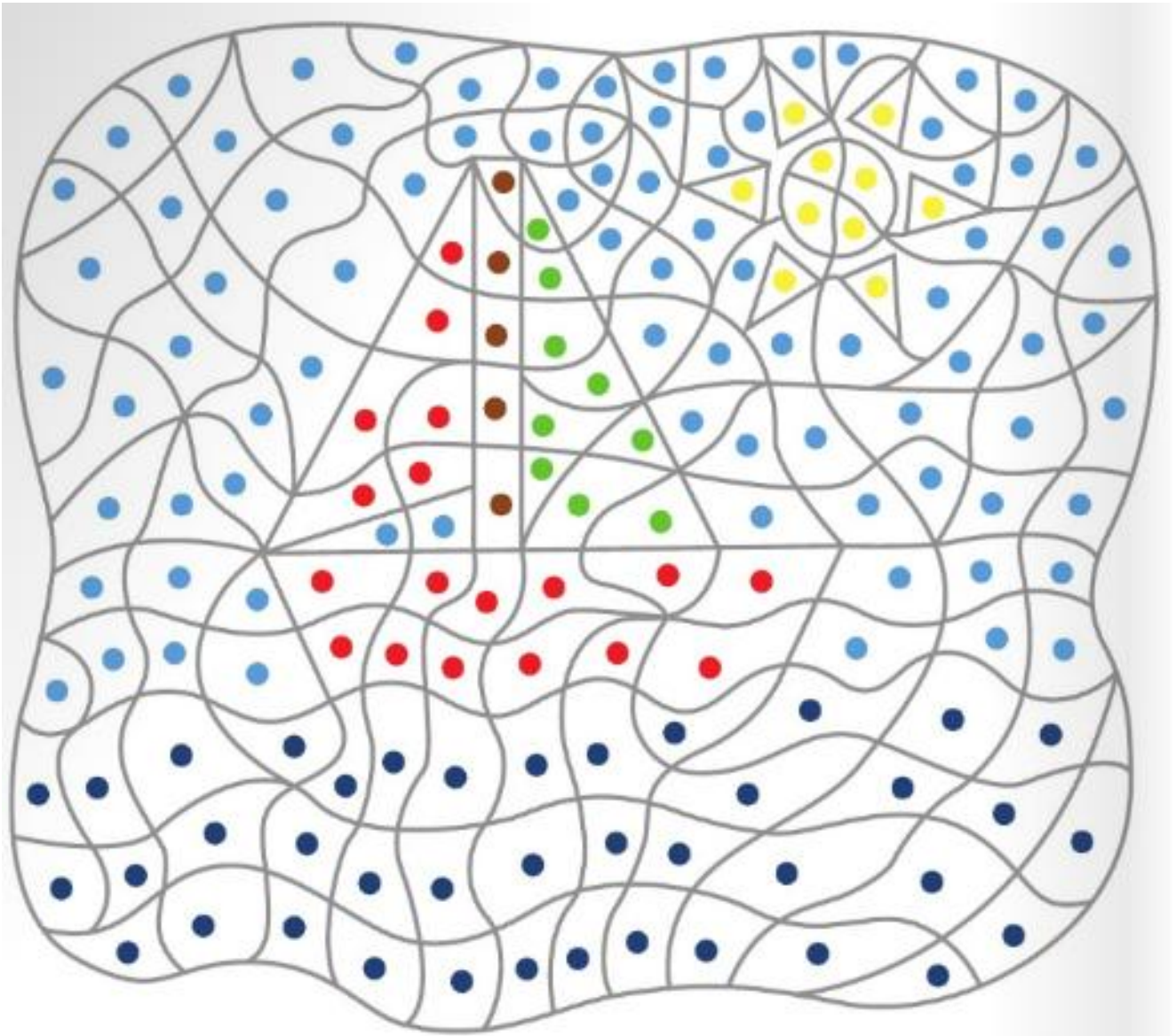
Załącznik 1

Rysuj po śladach fal. Nazwij to, co ukryło się wśród fal.

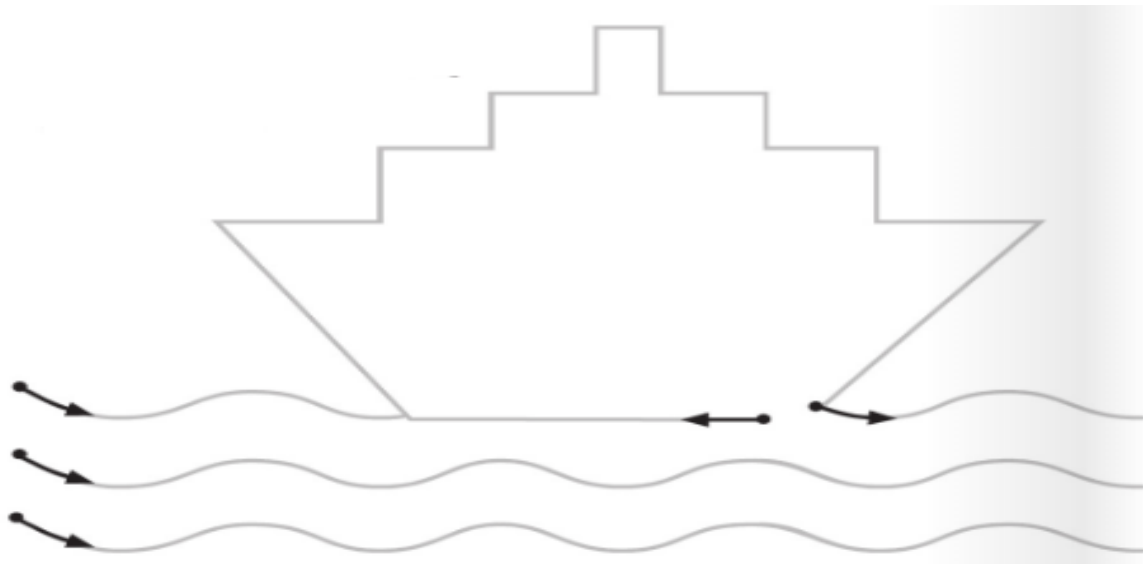

Załącznik 2

Pokoloruj pola na rysunku na wskazane kolory.

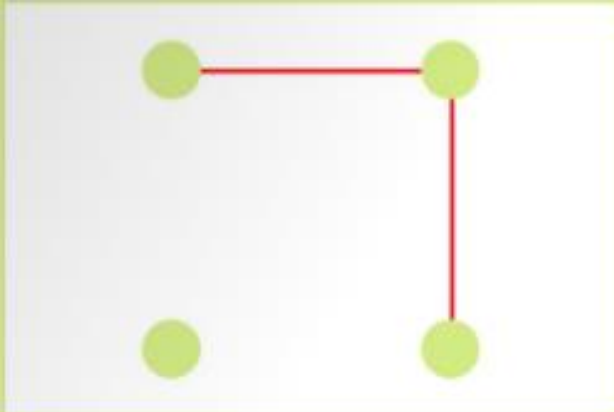

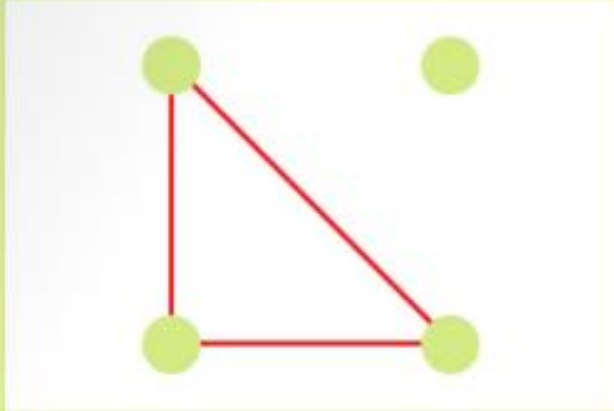

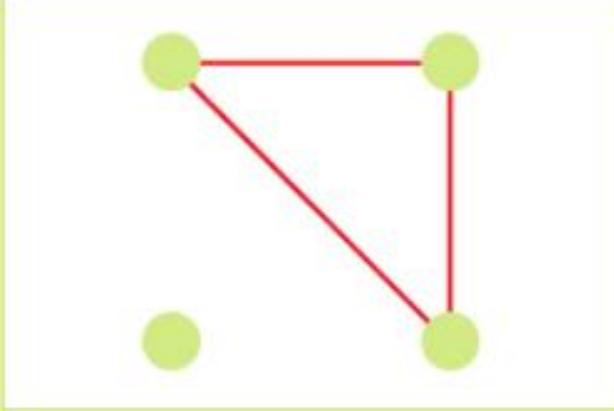

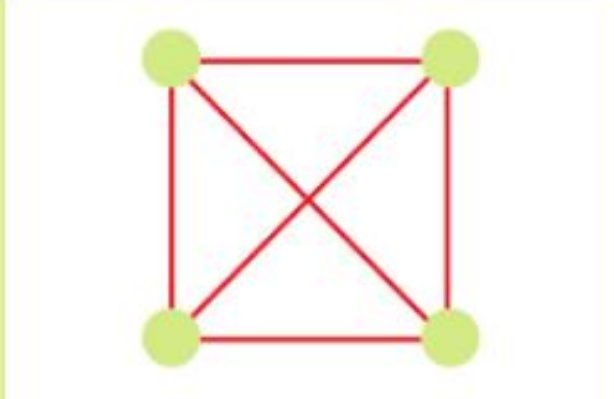

Rysuj po śladach rysunku.

Dodatkowe karty pracy

Obejrzyj wzory po lewej stronie kartki. Dokończ rysować takie same wzory po prawej stronie kartki.

Uzupełnij tabelę według wzoru.